

Seletuskiri

Keskkonnaministri määruse „Keskkonnaministri 22.12.2014. a määruse nr 59 „Toetuse andmise tingimused meetmes „Veemajandustaristu arendamine” avatud taotlemise korral“ muutmise“ eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Määrusega täpsustatakse toetuse andmise tingimusi meetmes „Veemajandustaristu arendamine“. Eelnõu koostasid Keskkonnaministeeriumi veeosakonna projektide büroo juhataja Antti Tooming (e-post: antti.tooming@envir.ee, tel: 626 2852) ja Keskkonnaministeeriumi veeosakonna projektide büroo peaspetsialist Marit Ristal (e-post: marit.ristal@envir.ee, tel: 626 2856). Õigusekspertiisi eelnõule teostas Keskkonnaministeeriumi välisfinantseerimise osakonna struktuurivahendite büroo jurist Rene Lauk (e-post: rene.lauk@envir.ee, tel: 626 2948).

2. Eelnõu sisu

Eelnõu koosneb 23-st punktist.

1) Paragrahv 2 lõike 2 punkt 1 muudetakse.

Mõiste ühtlustatakse SA KIK keskkonnaprogrammi veemajanduse programmis 2018 aasta alguses uuendatud sõnastusega. Uue sõnastuse kohaselt on piirkondlik vee-ettevõtja see, kes osutab teenust enam kui 5000 elanikule ning vähemalt kuuel reoveekogumisalal, millest üks on üle 2000 ie suurune reoveekogumisala. Muudatusega suurendatakse teenindavate piirkondade ja elanike arvu, et soodustada jätkusuutlikuma veemajanduse korraldust haldusreformiga muutunud haldusjaotuse olukorras.

Riigi eesmärk on aastaid piirkondlike vee-ettevõtjate arendamine ja toetamine, et tagada rahastatavate süsteemide efektiivne ja jätkusuutlik opereerimine pikas perspektiivis.

Piirkondlikud vee-ettevõtted on kompetentsemad ja rahaliselt võimekamad veemajandustaristu haldamisel ja investeringute tegemisel, mis tagab karmistuvate keskkonnanõuete tingimustes süsteemide tõhusa ja jätkusuutliku majandamise pikemas perspektiivis. Samuti garanteerib see kindlamalt elanikele kvaliteedinõuetele vastava teenuse osutamise ja keskkonnanõuete täitmise ning tulevikus väiksema investeringute vajaduse riigilt.

Seni on üheks oluliseks motivaatoriks piirkondlike vee-ettevõtete moodustamiseks ja väiksemate vee-ettevõtete liitumiseks suuremate jätkusuutlike vee-ettevõtetega keskkonnaprogrammist ja Ühtekuuluvusfondist soodsamatel tingimustel toetamine.

2) Paragrahv 2 lõike 2 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks.

Uuselamupiirkonna piirang sätestati ühisveevärgi ja –kanalisatsiooni seaduses 10.07.2005 jõustunud redaktsioonis, mille kohaselt tuleb veeteenuse hinnaga tagada tootmiskulude katmine, kvaliteedi- ja ohutusnõuete täitmine, keskkonnakaitsetingimuste täitmine, põhjendatud tulukus ning ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamine ühisveevärgi ja –kanalisatsiooni arendamise kavas märgitud piirkondades, kus rohkem kui 50%-le elamutest on ehitusluba väljaantud enne 22. märtsi 1999. Täpsustuse tingis asjaolu, et nn vanades

elamurajoonides puudusid elanikel rahalised vahendid maksta kinni liitumistasu, kuid vastavalt asulareovee direktiivile (91/271/EEC) oli Eesti Vabariik võtnud endale kohustuse tagada suurematel kui 2000 inimekvivalendi reoveekogumisaladel ühiskanalisatsioon hiljemalt aastaks 2011. Ühisveevärgi ja –kanalisatsiooni seaduses sätestatud erisus on oma eesmärgi täitnud. Eestis on mitmeid veemajandustaristuta piirkondasid, kus rohkem kui 50%-le elamutest on ehitusluba välja antud pärast 22. märtsi 1999, aga elanikel puuduvad liitumistasude tasumiseks vajaminevad vahendid. Seetõttu on see erisus välja jäetud uues ühisveevärgi ja –kanalisatsiooni seaduse eelnõus ja samamoodi on põhjendatud erisuse välja jätmine käesolevast TATist. Vastav muudatus viidi sisse ka SA KIK keskkonnaprogrammi veemajanduse programmi 2017 aastal alla 2000 ie reoveekogumisaladele, seega ühtlustab muudatus veemajanduse valdkonna rahastamise tingimusi.

3) Paragrahv 2 lõike 2 punkt 7 muudetakse.

Tehniline täpsustus, millega viiakse projekti piirkonna mõiste kooskõlla senise praktikaga, kus projekti piirkonnaks saab olla ka vaid reoveekogumisala osa, mitte ainult terviklik reoveekogumisala või reoveekogumisalad.

4) Paragrahv 3 lõike 2 punktid 1 ja 2 muudetakse.

Täpsustatakse väljundnäitajate sõnastust ja viiakse see kooskõlla rakenduskavas oleva sõnastusega. Rakenduskava meetme väljundnäitajatesse panustavad sellised projektid, kus elaniku veevarustus või reoveepuhastus paraneb tänu projektiga loodud võimalusele ühisveevärgi või –kanalisatsiooniga liituda. Lisaks panustavad meetme väljundnäitajatesse sellised projektid, kus elanike reovesi puhastatakse projekti järel nõuetekohaselt reoveepuhastis, mis projekti eel oli amortiseerunud ja vajas seetõttu täismahus rekonstrueerimist. Samuti panustavad väljundnäitajatesse projektid, kus elanikke teenindatakse tõhusamalt projektiga täismahus rekonstrueeritud veehaardest või veetötlussüsteemist. Iga projekt peab panustama vähemalt ühe meetme tegevuste väljundnäitajasse, see tähendab et kui projektis planeeritakse vaid torustike rekonstrueerimist või settekäitluskeskuse rajamist, tuleb projektis planeerida ka selliseid tegevusi, mis panustavad otseselt väljundnäitajatesse.

5) Paragrahv 5 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks.

Koos paragrahv 2 lõike 2 kehtetuks tunnistamisega tunnistatakse kehtetuks paragrahv 5 lõige 2 samadel põhjustel.

6) Paragrahv 5 lõige 3 muudetakse.

Muudatusega täpsustatakse settetötlussüsteemide rajamise ja rekonstrueerimise tingimusi. Muudatuse eesmärk on soodustada piirkondlike settetötluskeskuste väljaarendamist, sest sellist lahendust peeti Eestis kõige keskkonna ja kuluefektiivsemaks vastavalt Keskkonnaministeeriumi 2016 aastal tellitud uuringule „Regionaalsete reoveesette käitlemise lahenduste väljatöötamine ja jäätmete lakkamise kriteeriumite väljatöötamine reoveesette kohta“. Arvestades valminud uuringut koostas Keskkonnaministeerium 2017 aastal raamdokumendi „Reoveesette käitlemine - peamised probleemid ja võimalikud lahendused“, mis näeb samuti ette settekäitluskeskuste rajamist, kui ühte lahendust kuhjuva reoveesette probleemi lahendamiseks. Seni killustunud settekäitluskeskuste toetamine ei ole kuluefektiivne, sest majanduslikult ja keskkonnakaitseks on lõppkäitluse koondamine keskustesse optimaalsem lahendus, mis võimaldab tagada parema lõppkvaliteedi, hoida kokku rajamise ning opereerimise kulusid ja leida parem lahendus sette rakendusse andmisel.

Muudatuse alusel võimaldame vee-ettevõttel toetust taotleda oma teeninduspiirkonna reoveesette käitlemise keskuse ehitamiseks, kuhu transporditakse reoveesetet vähemalt piirkondliku vee-ettevõtja definitsioonile vastava suurusega piirkonnast. Muudatusega on lubatud rajada lõppkäitluslahendusi ja kompleksseid settekäitluskeskusi, sh toetatakse selleks vajalikke seadmeid, eriotstarbelisi liiklusvahendeid (aunasegajad, sette transportimiseks ning laotamiseks vajalikke seadmeid ja masinaid), settekäitluseks vajalikke hooneid jms tegevusi. Väiksemaid teeninduspiirkondasid teenindavate vee-ettevõtete osas toetame vaid tihendus ja tahendussüsteemide ehitamist.

Reoveesette käitlus on reovee puhastuse osa, sest reoveesete on reovee puhastuse tulemusel tekkiv jääkprodukt. Seega kuulub reoveesette käitlus ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni hulka ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni seaduse § 2 lõike 1 alusel. Reoveesette käitlemise kohustus tuleneb asulareovee puhastamise direktiivi nõuetest (artikkel 14), mistõttu on toetatav tegevus kooskõlas rakenduskava eesmärgiga saavutada direktiivinõuetele vastavus. Direktiivi artikkel 14 punkti 1 kohaselt tuleb reovee puhastamisel tekkivaid setteid võtta võimaluse korral alati taaskasutusse. Reoveesetete taaskasutamine peab toimuma viisil, mis kahjustab keskkonda kõige vähem. Samuti panustab toetatav tegevus nii meetme investeerimisprioriteedi kui väljund ja tulemusnäitajate saavutamisse ning on kooskõlas toetatavate meetmete kirjeldusega.

Reoveesette käitlemine kuulub üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise hulka ning toetuse andmisel settekäitluse ehitamisel järgitakse üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise kompenseerimiseks sätestatud riigiabi reegleid.

7) Paragrahv 5 lõige 5 tunnistatakse kehtetuks.

Muudatusega tühistatakse sademeveesüsteemide ehitamise toetamisele seatud piirang. Sademeveesüsteemide toetamine on vajalik, sest need on ühisveevärgi-ja kanalisatsiooni osad vastavalt ühisveevärgi-ja kanalisatsiooni seaduse § 2 lõikele 2 kui kohalik omavalitsus ei ole teisiti otsustanud.

Sademeveesüsteemide ehitamisel toetatakse sademeveesüsteemide rajamist ja rekonstrueerimist koos ühisveevärgi ning -kanalisatsiooni ehitamisega, va juhul kui rajatakse sademeveekraave või sademeveesüsteemide väljalaske ja puhasteid. Samas ei toetata sademeveekraavide rekonstrueerimist, sest selle puhul on tegemist pigem hooldustöödega. Toetuse taotlemiseks peab rekonstrueeritav sademeveesüsteem kuuluma taotlejale.

Sademeveesüsteemide rajamise toetamine on vajalik asulareovee puhastamise direktiivi nõuete täitmiseks, sest direktiiv seab nõuded sademeveesüsteemidele kogumissüsteemide projekteerimise, ehitamise ja hooldamise kaudu. Samuti on lahkvoolne ühiskanalisatsioon direktiivi kohaselt eelistatavam ja kuluefektiivsem lahendus. Direktiivi kohaselt tuleb kogumissüsteemi ja reoveepuhasteid kavandada nii, et need oleksid võimelised töötleva kogu reovett ka rohkete sademete korral. Selle tagamiseks tuleb direktiivi Lisa punkti A kohaselt kogumissüsteemide projekteerimisel, ehitamisel ja hooldamisel võtta muuhulgas arvesse suublate reostumise piiramise meetmeid valingvee olukorras.

Samuti on sademeveesüsteemide ehitamine kooskõlas rakenduskava eesmärgiga, sest lahkvoolse sademeveesüsteemi rajamisel tagatakse nõuetekohane reovee kogumine ja puhastamine üle 2000 ie RKAdel ka intensiivsete sadude perioodil. Tänapäevases olukorras, kus reovesi ja sademevesi on valdavalt ühisvoolses kanalisatsioonisüsteemis, on tegemist olemuselt

reoveega, sest sademeveett ja reovett ei ole omavahel võimalik füüsiliselt eristada. Arvestades, et täna moodustab reovee koosseisust 2/3 sademe- ja pinnavesi, mis raskendab reovee puhastusprotsesse ning nõuab täiendavaid investeeringuid reoveepuhastitesse nii mahu, seadmete kui käitluskulude näol, siis on vajalik tegeleda sademeveega selle tekkekohas ja seda eraldiseisvalt koguda ja puhastada.

Sademevee mõju on muutuvates kliimatingimustes järjest süvenev probleem, mistõttu on oluline sademeveesüsteemid lahutada reovee süsteemidest ning tagada seeläbi ka veeteenuse kulude kokkuhoid, sest sademevesi ei vaja üldjuhul puhastust ning õige tehnilise lahenduse korral tuleks sademevesi suunata otse keskkonda ning vältida selle reoveega kokku juhtimist.

Sademeveesüsteemide toetamise mõju meetme eelarvele ei ole eelduslikult suur, sest kohalike omavalitsuste ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamise kavade kohaselt on süsteemide ehitamise toetuse vajadus ligikaudu 10-20 MEUR. Arvestades, et sademeveesüsteemide ehitamist toetatakse vaid ühiskanalisatsiooniga koos ehitamisel, väheneb toetuse vajadus veelgi.

Kuna sademeveesüsteemid kuuluvad ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni hulka ning on vajalikud asulareovee puhastamise direktiivi nõuete täitmiseks, on toetatav tegevus kooskõlas rakenduskava eesmärgiga saavutada direktiivinõuetele vastavus. Samuti panustab toetatav tegevus nii meetme investeerimisprioriteedi kui väljund ja tulemusnäitajate saavutamisse ning on kooskõlas toetatavate meetmete kirjeldusega.

8) Paragrahv 9 lõiget 2 täiendatakse punktiga 8.

Hädaolukorra seaduse § 36 lõike 4 punkti 3 kohaselt on veevarustuse ja kanalisatsiooniteenus elutähtis teenus, mida osutavad ühisveevärgi ja –kanalisatsiooniseaduse (ÜVVKS) § 7 lõikes 11 nimetatud vee-ettevõtja. ÜVVKS § 7 lõige 11 sätestab, et elutähtsa teenuse osutajaks on vee-ettevõtja, kes osutab teenust vähemalt 10 000 elanikuga kohaliku omavalitsuse üksuses ning kelle ühisveevärgi- ja kanalisatsioonisüsteemiga on ühendatud vähemalt 10 000 elanikku. Elutähtsa teenuse osutajatest vee-ettevõtjate poolt pakutava teenuse lakkamine võib viia hädaolukorrani. Seepärast on oluline, et sellised vee-ettevõtjad on suutelised pakkuma teenust kriisiolukorras. Selleks on vaja muuhulgas parendada veemajandustaristu toimekindlust sellistes piirkondades.

Veemajandustaristu toimekindluse suurendamisele suunatud investeeringuid on kõige kuluefektiivsem teha ühisveevärgi ja –kanalisatsioonisüsteemide ehitamisel, sest need on otseselt seotud nende süsteemide arendamisega. Sellisteks kuludeks võivad olla, kuid pole piiritletud: mobiilse elektrigeneraatori soetamine, automaatjuhtimissüsteemi varundamine kriisiolukordadeks, joogiveereservuaaride suuremana dimensioneerimine jne. Täpsed tehnilised lahendused sõltuvad piirkonna eripäradest ja veemajandustaristu tehnilistest lahendustest ning nende abikõlblikkust hinnatakse olukorra põhiselt. Taotletavad tegevused peavad olema kinnitatud hädaolukorra seaduse § 36 lõike 3 punkt 1 kohases vee-ettevõtja elutähtsa teenuse toimepidevuse riskianalüüsis ja plaanis.

9) Paragrahv 9 lõike 3 punkt 4 muudetakse

Muudatusega suurendatakse ühe liitumisvõimaluse saava elaniku kohta sätestatud piirmäär 5000 eurolt 6000 euron. Piirmäär suurendamine on vajalik ehitushindade tõusu tõttu alates määruse jõustumisest aastatel 2014-2018. Liitumise erikulu arvutus tuleb vastavalt määruse

Lisa 1-le teha taotluses rajatava piirkonna põhiselt, milleks võib olla osa asulast, eraldiseisev tänav või liitumata kinnistu. Erikulu summa 6000 eurot on ilma käibemaksuta.

10) Paragrahv 9 lõike 3 punkt 5 muudetakse.

Muudatusega suurendatakse § 6 lõike 2 punktides 3 ja 4 nimetatud tegevuste toetuse maksimaalset summat. Rekonstrueerimise toetuse summa suurendamine on vajalik, sest asulareovee puhastamise direktiivi rikkumismenetluse all olevate üle 2000 ie RKA-de ÜVK väljaehitamiseks on rahastus otsused tehtud või saavad 2018 aastal tehtud, mistõttu on vajalik rahastus tingimusi laiendada, et rahastada direktiivinõuete täitmiseks vajalikke rekonstrueerimistöid suuremas mahus.

Seni kehtinud rahastamis põhimõtte rakendamine oli vajalik, et esmajoonel rahastada direktiivi mõistes prioriteetsemad ehk kiireloomulisemad tegevusi nagu reoveepuhastite ehitamine ja ÜVK väljaarendamine. Kuna sellised tegevused saavad 2018 aasta jooksul suuremas osas rahastatud, on vajalik rahastada ressursitõhusust suurendavaid ja lekete vähendamist toetavaid tegevusi nagu ühisveevärgi- ja kanalisatsiooni rekonstrueerimist.

Meetme eelarve planeerimisel on selliste tegevuste toetamisega arvestatud. Kohalike omavalitsuste ühisveevärgi- ja kanalisatsiooni arendamise kavade kohaselt on ÜVK rekonstrueerimise vajadused 20-40 MEUR.

11) Paragrahv 9 lõike 4 punkt 7 muudetakse.

Tehniline täpsustus, millega viiakse määruse säte kooskõlla kehtiva määruse seletuskirjaga, mille alusel ei toetata eraldiseisvate tuletõrje veevarustuse rajatiste ehitamise kulusid.

12) Paragrahv 9 lõiget 4 täiendatakse punktiga 8.

Tulenevalt määruse muudatusega planeeritavat uuselamupiirkondade ÜVK rajamise piirangu tühistamist on vaja täpsustada, et uute arenduspiirkondade ÜVK väljaehitamiseks, kus puudub hoonestus ja tegemist on alles planeeringufaasis oleva arenduspiirkonnaga, toetust ei anta. Juhul kui üksik hoonestamata kinnistu asub tiheasutusl alal teiste hoonestatud kinnistute vahel on sellele ÜVK liitumispunkti rajamine abikõlblik, sest see on kuluefektiivne ja ei too kaasa suuri täiendavaid kulusid. Tingimuse sätestamine on vajalik, sest hoonestamata kinnistutele ÜVK rajamine ei täida TAT § 3 lg 1 meetme eesmärki, sest sellega ei tagata täiendavale elanikkonnale kvaliteedinõuetele vastavat joogivett või reoveekäitlust.

13) Paragrahv 13 lõike 2 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks.

Tulenevalt paragrahv 2 lõike 2 ja paragrahv 5 lõike 2 kehtetuks tunnistamisega, millega ei toetata tegevusi uuselamupiirkonnas, ei ole taotlejal enam vajalik esitada kinnituskirja, et projekti tegevused ei toimu uuselamupiirkonnas.

14) Paragrahv 13 lõike 2 punkt 5 muudetakse.

Keskkonnaministeerium uuendas 2017 aastal juhendit, mistõttu uuendatakse viidet.

15) Paragrahv 13 lõike 2 punkt 6 tunnistatakse kehtetuks.

Arvestades, et vee-ettevõtete majandusaasta aruanded on avalikult rakendusüksusele kättesaadavad, ei pea neid eraldiseisvalt taotluse juurde lisama.

16) Paragrahv 13 lõiget 2 täiendatakse punktiga 9².

Veeseaduse § 3² lõike 5 punkti 5 alusel kehtestatakse reovee kohtkäitluse ja äraveo eeskiri on

vajalik, et korrastada kohalikes omavalitsustes reovee kohtkäitluse ja ÜVK liitumise nõudeid. Eeskirja sätestamine soodustab liitumist projektidega rajatud veemajandustaristuga, millega aidatakse kaasa meetme eesmärgi saavutamisele. Kehtivat reovee kohtkäitluse ja äraveo eeskirja tuleb esitada alates 2018.aastast SA KIK keskkonnaprogrammi veemajanduse programmi taotlustele. Seega ühtlustatakse muudatusega ka veemajanduse valdkonna rahastamise tingimusi.

17) Paragrahv 13 lõike 2 punkt 13 muudetakse.

Muudatusega täpsustame joogivee proovide võtmise asukohti, et tuvastada mittevastavust põhjustavat probleemi. Seni kehtinud nõue ainult tarbija juurest proovi võtmisel ei näita veel vajadust veetöötuse rekonstrueerimiseks, sest joogiveekvaliteedi mittevastavus võib olla põhjustatud amortiseerunud kinnistusesest torustikust. Seetõttu tuleb esitada joogiveeproovid pärast veetöötust enne võrku juhtimist ja tarbija juurest.

18) Paragrahv 13 lõike 2 punkt 17 muudetakse.

Seni kehtinud nõue, et ühisveevärgi-ja kanalisatsiooni arendamise kava tuleb vähemalt 2 aastat enne taotluse esitamist uuendada ei ole enam asjakohane. Nõue oli seotud ühisveevärgi ja –kanalisatsiooni seaduses 2015 aasta muudatustega, millel oli pikem jõustumise aeg, mistõttu oli vaja käesolevasse määrusesse sätestada sama nõue. Nüüdseks on see säte jõustunud ja seda ei ole käesolevas määruses eraldiseisvalt vajalik sätestada. Ühisveevärgi ja kanalisatsiooni arendamise kava peab taotluse esitamisel olema ÜVVKS kohasest ajakohane, ehk seda tuleb uuendada vähemalt iga 4 aasta tagant.

19) Paragrahv 13 lõike 2 punkt 21 muudetakse.

Tehniline parandus, millega täpsustakse õiget viidet määruse punktile.

20) Paragrahv 13 lõiget 2 täiendatakse.

Nõuete ühtlustamine keskkonnaprogrammi veemajanduse programmi tingimustega. Vastavalt Keskkonnaministeeriumi tellitud uuringule „Aastatel 2004-2014 EL ja KIK abirahaga rajatud ja rekonstrueeritud reoveepuhastite tõhususe hindamine“ on peamiseks reoveepuhastite väljavoolu nõuetele mittevastavuse põhjuseks puudulik opereerimine. Sama põhimõtte kehtib joogiveetöötuste puhul. Seetõttu on vajalik sätestada täiendavad tingimused pädeva reoveepuhasti operaatori olemasoluks.

21) Paragrahv 21 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

Tehniline parandus, kustutatakse ebavajalik lõige.

22) Paragrahv 22 lõige 5 muudetakse.

Muudatusega täpsustatakse toetusega soetatud vara sihipärase kasutamise aega. Muudatuse eesmärk on välistada toetusega soetatud vara erastamine ehk põhjendamatu tulu teenimine. Peamine risk on omaniku vahetus erakapitalil põhinevale vee-ettevõttele pärast 10 aastast perioodi, sest vara kasulik eluiga on 15-40 aastat sõltuvalt vara liigist. Eesmärk on vara säilitamise kohustus viia kooskõlla tegeliku minimaalse elueaga ehk 15 aastaga. Toetuse saaja on kohustatud toetuse abil saadud või parendatud vara sihipäraselt kasutama, see tähendab taotluses kirjeldatud viisil kasutama 15 aasta jooksul pärast projektile lõppmakse tegemist. Vara võõrandamise korral kontrollib rakendusüksus vara võõrandamise tingimuste vastavust STS § 24 punktis 14 viidatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 71 viidatud kestvuse nõude täitmise tingimustele. Artikli 71 lõike 1 punkti b tingimusele loetakse

võõrandamistehing vastavaks juhul, kui võõrandamise lepingu sõlmimiseks on läbi viidud konkurentsile üheselt mõistetavalt avatud konkurss ning vara uus omanik vastab kõikidele määruses kehtestatud tingimustele toetuse saaja kohta. Vara müügi korral kohaldab rakendusüksus ka puhastulu tagasinõudmise regulatsiooni.

23) Määruse lisa asendatakse.

Muudatusega asendatakse määruse lisa 1 uue, kaasajastatud lisaga. Muudatusega on täpsustatud tehnilise projekti koostaja pädevusnõudeid, lisandunud on nõue liitumissoovide koondtabeli esitamiseks ja täpsustunud tehnilise projekti sisu nõudeid tulenevalt määruse muudatustest. Olulisima muudatusena võib alternatiivide analüüsis erandina valida keskkonnamõjude hindamise menetluse tulemusena eelistatuks osutunud alternatiivi. Lisaks on dokumendis veel väiksemaid parandusi ja teksti muudatusi, et juhendmaterjal oleks taotlejatele üheselt arusaadav.

3. Eelnõu terminoloogia

Eelnõus on kasutatud struktuuritoetuse seaduses ja selle rakendusaktides olevaid mõisteid.

4. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Määrus on kooskõlas Euroopa Liidu õigusaktidega ja struktuuritoetuse seadusega.

5. Määruse mõju

Määruse rakendamisel suureneb õigusselgus toetuse taotlemisel ning laienevad abikõlblikud toetavad tegevused.

6. Määruse rakendamiseks vajalikud kulutused ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamisel kulud ja tulud puuduvad.

7. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

8. Eelnõu kooskõlastamine

Eelnõu esitati kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile eelnõude infosüsteemi EIS kaudu ning Ühtekuuluvuspoliitika fondide rakenduskava 2014-2020 valdkondlikule juhtkomisjonile.

Siim Kiisler
Minister

Meelis Münt
Kantsler